

BOSNA I HERCEGOVINA
BRČKO DISTRIKT BOSNE I HERCEGOVINE
OSNOVNI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o P 159430 23 P
Brčko, dana 23.08.2024. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, po sudiji Kavazović Zlatanu, u pravnoj stvari tužiteljice B. R., kći R., iz B., ulica ..., zastupana po punomoćniku Simić Mirku, advokatu iz Brčkog, protiv tužene B. J., kći R., ..., R. N., zastupana po punomoćniku Oparnica Draganu, advokatu iz Brčkog, radi opoziva ugovora o poklonu, v.sp. 500,00 KM, nakon održane javne glavne rasprave, zaključene dana 23.08.2024.godine, u prisustvu tužiteljice i njenog punomoćnika, te punomoćnika tužene, donio je sljedeću:

P R E S U D U

I

Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice B. R., kojim je tražila da se opozove Ugovor o poklonu nekretnina OPU-1468/15 od 25.05.2015. godine, zaključen između nje, kao poklonodavca, sa jedne strane, i tužene B. J., kao poklonoprimica, sa druge strane, a kojim je tužiteljica poklonila tuženoj svoj suvlasnički dio od $\frac{1}{4}$ na nekretnini označenoj kao k.č.broj 2911/1 „...“ u površini od 902 m², u dijelu dvorište u površini od 500 m², u dijelu voćnjak 3. klase u površini od 281 m², u dijelu stambena zgrada 1 u površini od 79 m² i u dijelu stambena zgrada 2 u površini od 42 m², sve upisane u zk.ul.broj 311 k.o. B., i cijelu k.č.broj 2911/2 „...“ njiva 5. klase u površini od 950 m², upisana u zk.ul.broj 3061 k.o. B., a što je tužena dužna trpiti, priznati i dozvoliti da se u zemljišnoknjižnim evidencijama uspostavi stanje upisa koje je važno prije provođenja Ugovora o poklonu, tako što će se tužiteljica upisati sa suvlasničkim dijelom od $\frac{1}{4}$ na nekretninama upisanim u zk.ul.broj 311 k.o. B., te sa dijelom od $\frac{1}{1}$ na nekretninama upisanim u zk.ul.broj 3061 k.o. B. a na osnovu presude, u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude, uz dosudu i troškova parničnog postupka.

II

Obavezuje se tužiteljica B. R. da tuženoj B.J. naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 748,80 KM, u roku od 30 dana od dana prijema presude.

Obrazloženje

Tužiteljica B. R. (dalje tužiteljica) je 10.11.2023.godine ovom sudu podnijela tužbu protiv tužene B. J. (dalje tužena), radi opoziva ugovora o poklonu.

U tužbi je navela da su parnične stranke sestre i da je ona tuženoj na osnovu Ugovora o poklonu nekretnina OPU-1468/15 od 25.05.2015. godine poklonila svoj suvlasnički dio od 1/4 na nekretnini označenoj kao k.č.broj 2911/1 „...“ u površini od 902 m², u dijelu dvorište u površini od 500 m², u dijelu voćnjak 3. klase u površini od 281 m², u dijelu stambena zgrada 1 u površini od 79 m² i u dijelu stambena zgrada 2 u površini od 42 m², sve upisane u zk.ul.broj 311 k.o. B., i cijelu k.č.broj 2911/2 „...“ njiva 5. klase u površini od 950 m², upisana u zk.ul.broj 3061 k.o. B.; da tužena živi u N. i da ne komunicira sa njom, niti sa ostalom familijom, jer je sa svima prekinula kontakt i poručila da nju (tužiteljicu) želi da istjera iz kuće; da se tužena ponaša neprimjereno i prema njihovom bratu, kao i prema svojoj kćerki; da ona (tužiteljica) nema nikakve druge imovine, niti primanja, osim penzije; te da je očigledno da je tužena nezahvalna na poklonu, a da je ona ostala bez imovine.

Obzirom na navedeno, tužiteljica je tužbenim zahtjevom tražila da se opozove Ugovor o poklonu nekretnina OPU-1468/15 od 25.05.2015. godine, te da se u zemljišnoknjižnim evidencijama uspostavi stanje upisa koje je važno prije provođenja Ugovora o poklonu, tako da se ona upiše sa suvlasničkim dijelom od 1/4 na nekretninama upisanim u zk.ul.broj 311 k.o. B., te sa dijelom od 1/1 na nekretninama upisanim u zk.ul.broj 3061 k.o. B.

Tužena je u odgovoru na tužbu u cijelosti osporavala postavljeni tužbeni zahtjev, te je kod toga ostala i u daljem toku postupka, naglašavajući kako nisi ispunjeni uslovi za opoziv predmetnog Ugovora o poklonu od 25.05.2015. godine, kako iz razloga oskudnosti, tako i zbog nezahvalnosti.

Tokom postupka provedeni su dokazi čitanjem Ugovora o poklonu nekretnina OPU-1468/15 od 25.05.2015. godine; zk.izvoda za zk.uložak broj 3061 k.o. B.; zk.izvoda za zk.ul.broj 311 k.o. B.; uvjerenja Registra zemljišta Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 096-0-RZ-23-002834 od 25.07.2023. godine; valutne kartice za period od ... do ..., izdata od NLB Banka a.d. Banja Luka dana 22.03.2024. godine, te su saslušane parnične stranke i svjedoci B. S.1, B. S.2 i B. N.

Na osnovu provedenih dokaza, te ocjene istih kako pojedinačno, tako i u njihovoj međusobnoj vezi, u smislu odredbe člana 8 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 28/18 i 6/21- dalje Zakon o parničnom postupku), ovaj sud je odlučio kao u izreci presude, a iz sljedećih razloga:

Predmet raspravljanja i odlučivanja u ovoj parnici je zahtjev tužiteljice da sud donese presudu kojom će opozvati Ugovor o poklonu nekretnina OPU-1468/15 od 25.05.2015. godine, zaključen između nje, kao poklonodavca, sa jedne strane, i tužene B. J., kao poklonoprimitica, s druge strane, a zbog njenog (tužiteljčinog) osiromašenja i grube neblagodarnosti (nezahvalnosti) tužene, te uspostavi prijašnje zemljišnoknjižno stanja, na način da se tužiteljica upiše sa suvlasničkim dijelom od 1/4 na nekretninama upisanim u zk.ul.broj 311 k.o. B., te sa dijelom od 1/1 na nekretninama upisanim u zk.ul.broj 3061 k.o. B.

Među parničnim strankama nije sporno da su 25.05.2015. godine zaključile Ugovor o poklonu nekretnina OPU 1468/15, kojim je tužiteljica poklonila tuženoj svoj suvlasnički dio od 1/4 na nekretnini označenoj kao k.p.broj 2911/1, upisana u zk.ul.broj 311 k.o. B., i

cijelu k.p.broj 2911/2, upisana u zk.ul.broj 3061 k.o. B., s tim da je tužiteljica na tim nekretninama zadržala pravo doživotnog uživanja. Nije sporno ni da je na osnovu tog Ugovora tužena uknjižena u zk.ul.broj 3061 k.o. B. sa pravom vlasništva u dijelu od 1/1, a u zk.ul.broj 311 k.o. B. sa dijelom od 1/4, te da je u C teretnim listovima tih zemljišnoknjižnih izvoda upisano pravo doživotnog uživanja u korist tužiteljice. Sporno je to da li su ispunjeni uslovi za opoziv predmetnog Ugovora, kod toga da tužiteljica tvrdi da je nakon zaključenja istog osiromašila, a da je tužena, s druge strane, prema njoj pokazala nezahvalnost.

Tužiteljica je u svom iskazu navela da je tužena, njena sestra, imala porodičnih problema sa svojim suprugom B. D., te da im je zbog toga ona pomogla tako što je njenom suprugu dala papire; da im je redovno pomagala, a i brata je prisiljavala da im pomaže, dok za sebe nije ništa uštedila; da se tokom 2003. godine vjenčala sa mužem tužene kako bi on imao papire, da bi se od njega razvela u 2015. godini; da je tuženoj darovala predmetne nekretnine iz razloga da njen suprug ne bi tražio tu imovinu; da je sa kćerkom tužene dolazila u B., ali da joj tužena nije htjela da otvori vrata; da nakon zaključenja ugovora nema više komunikacije sa tuženom i da ne zna šta je razlog toga; da je ideja tužene bila da ona zadrži pravo doživotnog uživanja na nekretninama; da ne bi pravila darovni ugovor da je znala da će se tužena tako ponašati; da prima penziju iz N. oko 600 Eura, dok je bosanska penzija 350,00 KM; da od imovine nema ništa, a plaća sve režijske troškove, kao i poreze na imovinu, s tim da ima i troškove za lijekove oko 250,00 KM mjesečno; da osim toga plaća i ljude za košenje trave 150,00 KM do 200,00 KM na mjesečnom nivou, dok trenutno nikome ne pomaže; da joj pomaže i brat oko kuće, te oko plaćanja poreza kad nema dovoljno da plati; da je svoj dio koji je naslijedila poklonila tuženoj; da on (tužiteljica) sada koristi te nekretnine, dok ih tužena ne koristi niti ju je istjerala; da joj notar nije pročitao ugovor, a isti je potpisala i znala je da daruje nekretnine tuženoj, u skladu sa njihovim dogovorom; da se sa tuženom ne svađa, ali da ne komuniciraju; da joj je trenutna visina njemačke penzije oko 690,00 Eura i ista je povećana za vrijeme korone, s tim da ima i bosanskohercegovačku penziju; da ima mogućnosti da uštedi, ali da ima i izdataka; te, da na mjesečnom nivou ostvari oko 1.700,00 KM i nakon što izbije sve troškove ostane joj oko 1.000,00 KM za život.

Tužena je istakla da živi u N. i da slabo boravi u Bosni i Hercegovini; da predmetne nekretnine koristi tužiteljica, s tim da brat povremeno dođe; da ona od momenta zaključenja ugovora nikad nije onemogućavala tužiteljicu da koristi nekretnine; da razvod nema veze sa poklonom, jer su se tužiteljica i druga sestra S., obzirom da nemaju djecu, dogovorile da će sve prevesti na nju ili njenu djecu (za vrijeme dok je S. još bila živa); da tužiteljica nije osiromašila, budući da ima penziju iz N. i Bosne i Hercegovine; da se sa tužiteljicom i bratom nije svađala, ali da u zadnje vrijeme nemaju kontakt; da joj je kćerka rekla da brat vrši pritisak na tužiteljicu da se nekretnine prevedu na njega; da je tužiteljica bila sa njenim suprugom u braku, jer su se vjenčali za papire; da ne zna da li je suprug od nje tražio imovinu, ali da zna da je tužiteljica inicirala da joj pokloni nekretnine i to iz razloga što ona (tužena) ima djecu; te, da su se nakon zaključenja ugovora odnosi promijenili i to od perioda korone, kada je brat počeo da vrši pritisak na tužiteljicu.

Svjedok B. S.1 je prilikom davanja iskaza naveo da su mu tužiteljica i tužena sestre i da mu je poznato da je tužiteljica nešto darovala tuženoj, ali da ne zna šta, jer je to bio dogovor između njih dvije; da je problem u tome što je tužiteljica psihički neuravnotežena osoba i to je tužena iskoristila da prevede zemlju na sebe, nakon čega tuženu više ništa ne zanima; da kuću koristi tužiteljica, a da tužena slabo kad tu dođe; da je tu prije živjela sestra S. koju je on izdržavao, a i kuću je lično renovirao; da su problemi nastali unazad sedam do osam godina, od kada sestre više ne komuniciraju; da je tužiteljica prije

posuđivala novac ljudima, da nema druge imovine, niti obavezu da nekoga izdržava, a ima ... penziju 600 Eura i u Bosni i Hercegovini sigurno 200,00 KM do 300,00 KM; da nije bio u prilici da čuje da se sestre svađaju; te, da ne bi rekao da je tužiteljicu neko onemogućavao da koristi nekretnine.

Svjedok B. S.2 je istakao da je rođak parničnih stranaka, jer su njihovi očevi braća; da, koliko on zna, između tužiteljice i tužene nikad nije bilo svađa, s tim da ne zna koje nekretnine su predmet spora i ko ih koristi; da zna da je tužiteljica otišla u penziju, ali da ne zna koliko iznosi ista; te, da se sa parničnim strankama rijetko viđa, a sa njima se nikad nije posvađao.

Svjedok B.N. je navela da joj je tužena majka, a tužiteljica tetka; da joj je poznato da imaju neke nekretnine koje su parnične stranke naslijedile od roditelja i koje bi trebalo da se podijele na tri jednaka dijela, odnosno na parnične stranke i ujaka B. S.1, ali da se oni ne mogu da dogovore oko podijele; da je, u međuvremenu, tužiteljica svoj dio prevela na tuženu, međutim tu je problem što u tom dijelu postoji i ujakov dio koji se s pravom ljuti, jer i on treba da dobije svoj dio imovine; da zna razlog za zaključenje ugovora o poklonu, jer je to tetka prevela na majku zbog spora koji je imala sa njenim (od svjedokinje) ocem; da u kući trenutno živi tužiteljica, a da ujak ponekad dođe, dok ne zna da li tužena dolazi; da, koliko ona zna, parnične stranke sada ne komuniciraju (nakon zaključenja ugovora o poklonu), dok su ranije bile u dobrim odnosima; da je njena tetka mislila da otac može da otuđi imovinu, obzirom da su bili u braku zbog papira, zbog čega je tetka i zaključila ugovor o poklonu; da sa majkom nije u najboljim odnosima, dok zna da tetka prima penziju, kao što zna i da se tetka ne osjeća lagodno, budući da ne može više da raspolaže svojom imovinom; te, da nije čitala ugovor o poklonu, ali da zna da je tetka sadržala pravo doživotnog uživanja na nekretninama.

Ugovor o poklonu nije regulisan Zakonom o obveznim odnosima („Službeni list SFRJ“, broj 29/78, 39/85, 45/89 i 57/89), te se na njega primjenjuju odredbe članova 938 - 956 austrijskog Opšteg građanskog zakonika iz 1811. godine (dalje Opšti građanski zakonik), pa je tako u odredbi člana 938 propisano da je to ugovor, kojim se neka stvar drugom bez naknade ustupa i zove se darovanje. Poklonodavcu je data mogućnost da traži opoziv poklona ako je nakon zaključenja ugovora o poklonu toliko osiromašio da nema sredstava za nužno izdržavanje (odredba člana 947 Opšteg građanskog zakonika) i ako poklonoprimec prema njemu pokaže grubu neblagodarnost (odredba člana 948 Opšteg građanskog zakonika), a iz navedenih razloga tužiteljica i traži opoziv predmetnog darovnog ugovora.

Dakle, zbog osiromašenja se može opozvati poklon ukoliko je poklonodavac kasnije, nakon zaključenog ugovora, zapao u takvu oskudicu, odnosno našao se u teškim materijalnim prilikama i bez sredstava potrebnih za nužno izdržavanje, a kada je u pitanju gruba neblagodarnost, to u suštini predstavlja neodređen pojam, tj. pravni standard, a ocjenu istog vrši sud uzimajući u obzir sve okolnosti konkretnog slučaja, kao što su npr. vladanje primaoca poklona i njegov uticaj na kasnije odnose sa poklonodavcem, ranije ponašanje ugovornih strana, da li se radi o pojedinačnom ekscenornom slučaju ili o kontinuiranom poremećaju u njihovim odnosima, da li je poklonodavac svojim ponašanjem isprovocirao poklonoprimeca, da li se ugovorne strane nalaze i u još nekom drugom posebnom, zakonom regulisanom odnosu (bračni durgovi, roditelji i djeca, braća i sestre...), kada su njihovi odnosi regulisani kako pravnim normama, tako i moralnim i običajnim vrijednostima, pa se u takvim slučajevima opoziv ugovora o poklonu u pravili i lakše ostvaruje, i td.

A, prilikom odlučivanja o postavljenom tužbenom zahtjevu, sud je vezan za činjenične navode koje tužitelj(ica) iznese u tužbi i u toku postupka i svoju odluku kojom će prihvatiti tužbeni zahtjev može utemeljiti samo na tim navodima, sve pod uslovom da su te činjenice na kojima se zasniva tužbeni zahtjev dokazane (odredbe člana 7 i člana 246 Zakona o parničnom postupku).

To znači da je tužiteljica bila u obavezi da, u skladu sa pravilom o teretu dokazivanja propisanom odredbom člana 7 Zakona o parničnom postupku, dokaže da su u konkretnom slučaju ispunjeni uslovi za opoziv Ugovora o poklonu OPU 1468/15 od 25.05.2015. godine zbog njenog osiromašenja nakon zaključenja istog, ili zbog nezahvalnosti, odnosno neblagodarnosti tužene prema njoj.

Međutim, analizom dokaza provedenih u postupku i dovodenjem istih u vezu sa relevantnim materijalnim propisima, sud je utvrdio da se tužbenom zahtjevu ne može udovoljiti niti po jednom traženom osnovu.

Naime, tužiteljica je u svom iskazu jasno istakla da joj trenutna visina .. penzije iznosi oko 690,00 Eura, a da prima i bosanskohercegovačku penziju u iznosu od 350,00 KM, te da zbog toga na mjesečnom nivou može ostvariti oko 1.700,00 KM i da joj, nakon što reguliše sve troškove koje ima (plaćanje košenja trave i ukupnog uređenja nekretnina, plaćanje komunalija, poreza, lijekova), mjesečno za život ostane oko 1.000,00 KM. Osim toga, činjenicu da tužiteljica prima penziju potvrdili su i svjedoci B. S.1, B.S.2 i B. N., koji svjedoci u niti jednom dijelu svojih iskaza nisu naveli da je tužiteljica u teškoj materijalnoj situaciji i da nema sredstava za svoje izdržavanje, a i sama tužiteljica je kao dokaz provela valutnu karticu za period od 21.03.24. do 21.03.24., izdatu od strane NLB Banka a.d. Banja Luka dana 22.03.2024. godine, iz koje proizilazi da joj njemačka penzija iznosi 697,40 KM.

Sve prednje navedeno ne može dovesti do zaključka da je kod tužiteljice nakon zaključenja predmetnog ugovora došlo do takvog osiromašenja da bi joj bilo ugroženo nužno izdržavanje, a na koji zaključak ne može imati uticaja ni činjenica da tužiteljica u svom vlasništvu nema nekretnina, posebno imajući u vidu i to da je tužiteljica prilikom zaključenja ugovora o poklonu zadržala pravo doživotnog uživanja na nekretninama koje su bile predmet tog ugovora i da je sa tim pravom upisana u C teretnim listovima zk.ul.broj 3061 i zk.ul.broj 311, sve k.o. B., te da joj tužena nikad nije onemogućavala da koristi te nekretnine.

Nadalje, iz izjava parničnih stranaka i svjedoka, sud nije mogao postupanje tužene kvalifikovati kao grubu neblagodarnost prema odredbi člana 948 Opšteg građanskog zakonika, jer to što parnične stranke nakon zaključenja ugovora o poklonu ne komuniciraju (po tužiteljici prekid njihove komunikacije je nastupio odmah nakon zaključenja ugovora, a po tuženoj od perioda pojave korona virusa), ne predstavlja takvo ponašanje tužene koje bi se tretiralo kao osnov za opoziv ugovora o poklonu.

Naime, za dobiveni poklon se ne daje nikakva protivrijednost, dok neblagodarnost podrazumijeva povredu tijela, časti slobode i imovine poklonodavca koja predstavlja krivično djelo ili prema stajalištu sudske prakse drugo ponašanje koje ne mora sadržavati obilježja krivičnog djela, ali je neophodno da bude takve prirode da se po općeprihvaćenim standardima sredine u kojoj poklonodavac i poklonoprimac žive, smatraju nemoralnim postupcima, odnosno takvim postupcima koji ugrožavaju tjelesni ili psihički integritet poklonodavca ili druge bliske osobe, a koje ponašanje po svojoj težini i posljedicama na odnose između stranaka opravdava opoziv poklona.

Tužiteljica je u vezi sa tim samo istakla da nakon zaključenja ugovora nema više komunikaciju sa tuženom i da ne zna šta je razlog tome, dok je tužena navela da se sa tužiteljicom nije svađala, ali da u zadnje vrijeme nemaju kontakt. I svjedoci B. S.1 i B. S.2 su potvrdili da između parničnih stranaka nije bilo svađa (S. je izjavio da nije bio u prilici da čuje da se sestre svađaju, a S. da se, koliko on zna, tužiteljica i tužene nikad nisu svađali), s tim da su B. S.1 i B. N. potvrdili i navode parničnih stranaka da iste sada ne komuniciraju. Međutim, to što tužena ne posjećuje tužiteljicu i sa njom ne kontaktira ne predstavlja grubu neblagodarnost koja bi opravdavala, tj. bila one kvalitete koja se nužno traži za opoziv darovanja po pravilima odredbe člana 948 Opšteg građanskog zakonika. Pod grubom neblagodarnošću se ne može podrazumijevati svako ponašanje koje poklonodavac cijeni neblagodarnim, već ono mora, a kako je to i rečeno, biti takvo ponašanje koje bi po svojoj težini i posljedicama opravdavalo opoziv poklona, a što tužiteljica u ovom postupku nije dokazala.

Prilikom davanja iskaza tužiteljica je istakla da se tokom 2003. godine vjenčala sa mužem tužene B. D. kako bi on dobio papire, da bi se zatim od njega razvela u 2015. godini, te da je stvarni razlog sklapanja ugovora o poklonu sa tuženom taj da njen suprug ne bi tražio imovinu koja je bila predmet darovanja, a te navode je istakla i svjedokinja B. N. (kćerka tužene), kada je navela da zna razlog za zaključenje ugovora o poklonu, odnosno da je to tužiteljica uradila zbog spora koji je imala sa njenim (od svjedokinje) ocem. Prednje izneseni navodi tužiteljice predstavljaju činjeničnu osnovu drugačiju od osnove koju je tužiteljica navela u tužbi i na pripremnom ročištu (njeno osiromašenje i gruba nezahvalnost tužene) i u kojem pravcu su i predlagani dokazi, pa se sud o istima neće posebno očitovati, s tim što je potrebno naglasiti da je u zk.izvodu za zk.ul.broj 311 k.o. B. (koji je na glavnoj raspravi proveden kao dokaz) jasno navedeno da su nekretnine iz tog zemljišnoknjižnog uloška nasljeđene iza V. B. (majka parničnih stranaka), a na osnovu rješenja o nasljeđivanju Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o O 058902 13 O od 28.05.2014. godine, nakon čega je svoj suvlasnički dio tužiteljica poklonila tuženoj, što će reći da je raspolagala posebnom svojom imovinom, a ne nekom imovinom koja je mogla biti predmet bračne tekovine.

Slijedom navedenog, kako tužiteljica nije dokazala odlučne činjenice za opoziv Ugovora o poklonu OPU 1468/15 od 25.05.2015. godine zbog njenog osiromašenja ili grube neblagodarnosti (nezahvalnosti) tužene propisane odredbama članova 947 i 948 Opšteg građanskog zakonika, valjalo je odlučiti kao u stavu prvom (I) izreke presude, odnosno odbiti njen tužbeni zahtjev.

Stavom drugim (II) izreke presude obavezana je tužiteljica da tuženoj, na osnovu odredbe člana 120 stav 1 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a imajući u vidu vrijednost spora od 500,00 KM, naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 748,80 KM i isti se, saglasno odredbi člana 2 tarifni broj 2, u vezi sa odredbom člana 14 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 68/05), sastoje od nagrade punomoćniku tužene za pristup na pripremno ročište održano 20.03.2024. godine i 15.05.2024. godine, te na ročište za glavnu raspravu održano 21.06.2024. godine i 23.08.2024. godine u iznosima od po 187,20 KM (160,00 KM po Tarifi i 27,20 KM na ime 17 % PDV-a, jer je punomoćnik tužene dostavio dokaz da je obveznik navedenog poreza).

Zlatan Kavazović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Apelacionom sudu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana prijema presude, a podnosi se putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i suprotnu stranu.